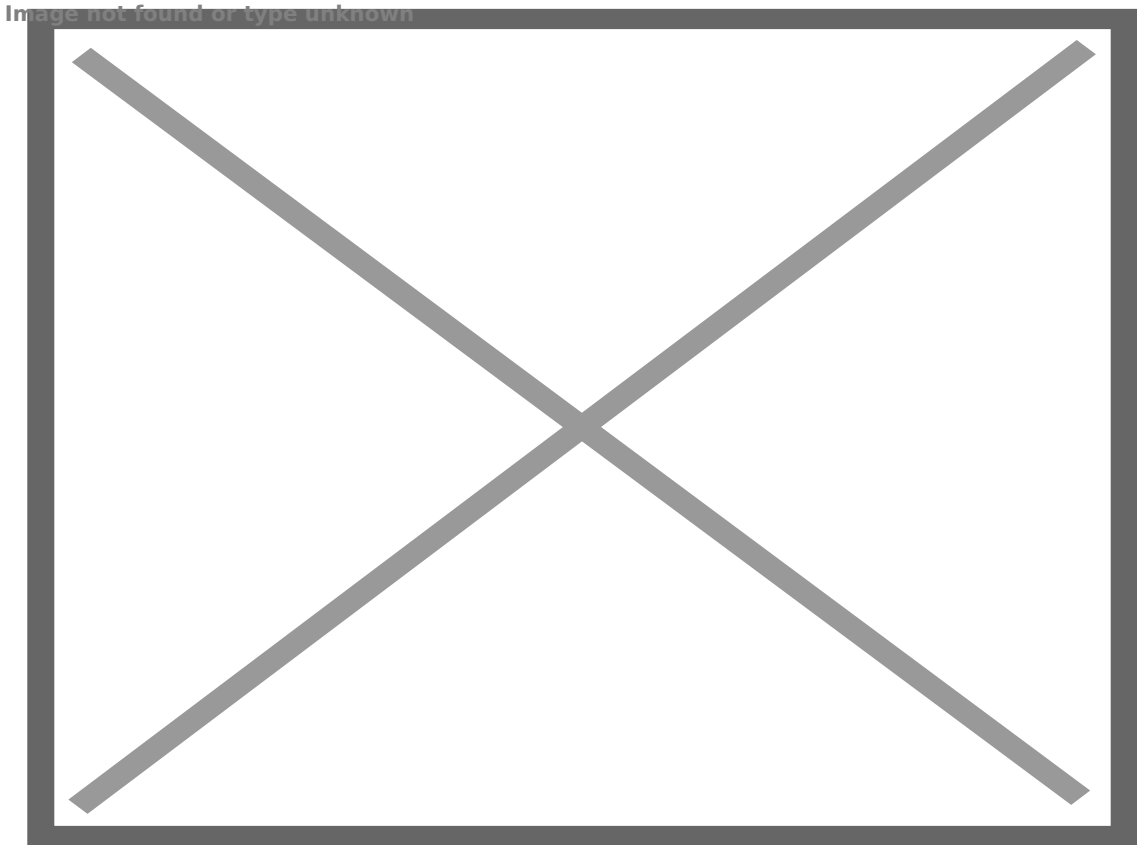

Những vần thơ giản dị của Bạch Văn Tín

15:20 17/11/2022

Tác giả: TTK

Nhà thơ Bạch Văn Tín (sinh năm 1981), hiện là giám đốc của một doanh nghiệp tại Hà Nội, đến với thơ khá muộn nhưng những vần thơ của anh đã được bạn đọc gần xa đón nhận.

Nhà thơ, doanh nhân Bạch Văn Tín

Với những câu thơ lục bát như những bài hát chèo, bài ca dao, lời ru quen thuộc thuở xưa, thơ anh dễ đọc, dễ nhớ, dễ đi vào lòng người bởi ngôn ngữ mượt mà êm ái. Thơ anh khá chân thành, mộc mạc nhưng lại có những câu từ chọn lựa khá tinh tế. Lối viết riêng, cũng là về làng quê về người mẹ, người bà... nhưng cách thể hiện tứ thơ lại có phần khác lạ, anh luôn đau đáu đi tìm chủ đề và ý tứ mới cho thơ.

Xin trân trọng giới thiệu một số thi phẩm của Bạch Văn Tín.

ĐI RA TỪ LÀNG

Đi ra từ chốn thôn làng
Lớn từ hạt lúa mùa màng rạ rơm
Con về mót chút thảo thơm
Mót mồ hôi mặn má đơm hương đồng.
Tuổi thơ ở phía bờ sông
Bồi trong lở đục thành dòng chảy xuôi
Vẳng nghe cánh võng ru nôi
Con cò cõng cả bầu trời tuổi thơ.
Ngõ nhà mầu đất hiên khô
Hoa cau, hoa bưởi, mùi giề... đong đưa
Mái gianh mòn mỗi nắng mưa
Sân nhà rêu phủ trắng thưa lá gầy.
Câu kinh mẹ đọc lâu nay
Vọng từ nguồn cội đong đầy lòng con
Khóm tre bồng nhú măng non
Sơn ca hòa giọng véo von trên cành.
Vườn nhà sương đậu long lanh
Vương đầy ngõ nhỏ gom thành ban mai.

ANH TÔI

Vừa tròn ba bảy tuổi đời

Liệt giường chị ốm nửa người tái tê
Mảnh đời mây xám kéo che
Đôi vai anh gánh bộn bề khó khăn
Chăm từng giấc ngủ bữa ăn
Anh dìu dắt chị bước chân thẳng trâm
Nhìn anh lệ chị chảy ngấm
Ruột gan quặn thắt lặng thắm sớm hôm
Uốn mằm hoa lá thảo thơm
Cây vượn tươi tốt trái đơm ngọt lành
Thương anh chị, cháu học hành
Bao nhiêu gian khó lại dành giúp cha
Mùa đông giá rét cũng qua
Hai con lấy vợ căn nhà ấm thêm
Anh ngồi hun hút màn đêm
Điều cay nhả khói vơi niềm đắng cay
Bây giờ lưng mỗi thân gầy
Anh còn cõng chị những ngày gió giông.

CƯỚI VỢ CHO CHỒNG

Cái ngày cưới vợ cho cha
Bờ đê mẹ ngã sắp ba bốn lần

Bầu trời đổ xuống bàn chân
Người như chết đuối nửa phần mẹ ơi.
Trăng tròn mười sáu giữa trời
Chuyến đò cập bến theo người làng bên
Bao năm cầu khẩn bề trên
Mẹ mong mỗi đứa con miễn chiêm bao.
Cũng vì dòng dõi thấp cao
Cái danh cái phận hôm nào còn không
Mẹ đi lấy vợ cho chồng
Mà hôn lạc giữa cánh đồng héo hon.
Canh thâu tiếng khóc đầu non
Tháng ngày mẹ ngóng bóng con đã về
Nuốt vào hàng lệ đầm đìa
Thương con dành cả trăm bề hi sinh.
Cũng là duyên phận của mình
Chồng chia hai nửa nghĩa tình thấy đâu
Mẹ giờ mây tóc trắng phau
Mạn đò sóng vỗ mẹ đau một đời.
Con giờ trợn vện lúa đôi
Càng thêm thương mẹ suốt đời sẻ chia
Con mang thương nhớ trở về

Đứng nơi mẹ ngã mà tê tái lòng.

ĐẬP LÚA ĐÊM TRĂNG

Đêm trăng cha đập lúa chiêm

Trăm nghìn hạt thóc bên thềm xô xao

Sân nhà chứa giặc chiêm bao

Nâng niu hạt ngọc ước ao một đời.

Nâu sông ướt đẫm mồ hôi

Gió như xoa dịu lưng người bết đau

Dưới chân cối đá bạc màu

Lúa cong cong vút qua đầu thóc bay.

Mẹ ngồi tết néo thùng đay

Siết thương buộc nhớ vơi đầy tháng năm

Rơm thơm tay mẹ bồng trầm

Néo ôm chặt lúa lặng thắm dưới trăng.

Con loay hoay tải mùa màng

Tìm trong những hạt ngọc vàng vị quê

Có con châu chấu ngủ mê

Trăng khuya sáng tỏ lối về tuổi thơ.

Giật mình chợt tỉnh giấc mơ

Bên song thấy bóng trăng xưa đậu tường

Mẹ cha đứng giữa đêm sương
Con nghe tiếng đập muôn phương dội về.

NHỚ LÀNG

Vọng đêm tiếng khóc chào đời
Làng nghèo mẹ mỉm nụ cười đón con
Vầng trăng sáng tỏ đầu non
Lời ru mẹ hát héo hon mấy mùa.
Tuổi thơ con mãi vui đùa
Nào đâu biết được bão mưa nhọc nhằn
Đường đê mẹ bấm đốt chân
Liều xiêu một gánh gian truân vơi đây.
Lớn khôn xa cách mẹ thầy
Con lên phố lạ nhớ ngày xa xăm
Canh trâu lệ vẫn chảy ngấm
Thương về quê mẹ mãi thắm ngóng trông.
Mặt trời thức giấc đằng đông
Ngủ sau dãy núi khuất trong dáng làng
Nắng ơi đừng nắng chói chang
Đất quê còn những mỡ màng nữa đâu.
Chung cư trắng đục đỉnh đầu

Trăng nơi ấy có buồn rầu nhớ tôi?

Làng ơi tiếng đế gọi người

Thuở nao vọng lại dưới trời bao la.

TA VỀ VỚI PHỐ

Lại về phố của ta đây

Bao nhiêu vết bánh vòng quay cuộc đời

Vẫn lăn mà chẳng muốn rời

Phố ơi có mỗi lưng người hay không?

Ta về với phố chiều Đông

Gió lay lắt ngổ, mưa thông thốc đường

Vai gầy thương thế là thương

Liêu xiêu dáng nhỏ giờ phương trời nào.

Ta về phố vắng nao nao

Hàng cây xào xạc Thu vào mắt ai

Phố ơi “ngắn lại đường dài”

Cho người lữ thứ còn hoài niệm xưa.

Ta về phố nắng ban trưa

Bằng lăng tím Hạ ve thưa thớt buồn

Bàn tay níu thuở dại khôn

Nhật cảnh phương vĩ giận hờn ai kia.

Trở về sau những cơn mê
Đèn khuya hiu hắt nhạc tê tái sâu
Mưa Xuân lành lạnh canh thâu
Phố còng lưng chở mưu cầu thế gian.

QUẠT NAN

Võng ru con ngủ êm đêm
Quạt từ tay mẹ gió mềm câu ca
Tháng Năm nóng rát làn da
Rã rời chiếc quạt mẹ ta một đời.
Mẹ ngồi hong tóc giữa trời
Quạt nan phe phẩy rối bời tóc mây
Bao nhiêu sợi rụng hao gầy
Bấy nhiêu lo lắng rơi đầy quạt nan.
Mẹ về đội nắng chói chang
Ước mơ trĩu cả gánh hàng bán rong
Tiếng rao mòn môi phố đông
Xác xơ quạt những bụi hồng thế gian.
Con lên phố thị giàu sang
Điều hòa quạt máy xanh xang chỗ nằm
Năm canh đôi mắt dăm dăm

Nhớ thương tay quặt bồng trằm mẹ ru.

LỤC BÁT NỊNH VỢ

May mà em chẳng yêu thơ

Để mình anh với gã khờ trong anh

Cái thân giằng xé tâm can

Xin em đừng tủi giữa dan dít này

May mà còn có bàn tay

Của em tần tảo bao ngày chăm nom

Học hành giấc ngủ bữa cơm

Nuôi con khôn lớn thảo thơm một đời

Khi anh đau ốm đứng ngồi

Nhẹ nhàng em nói những lời dịu êm

Mổ chân mổ não nhớ quên

Mà em cũng chẳng than phiền nửa câu

Nhà mình giàu có ở đâu

Anh luôn lo lắng bạc đầu nghĩ suy

Động viên em lại thăm thì

Cả nhà khỏe mạnh còn gì vui hơn

Nhiều đêm giấc ngủ chập chờn

Giật mình thương lắm vợ con của mình

Anh không khéo léo trữ tình

Lấy vần lục bát ghép hình bóng ta.

CỎ

Bình minh sưởi ấm mộ bà

Giọt sương đậu trắng cỏ gà vừa lên

Bà nằm dưới nấm đất hiền

Gội mưa tắm nắng từ miền ca dao.

Bà ơi vật cỏ thương sao

Đầu xanh đôi mắt ghen ngào sương rơi

Hương trầm lan tỏa khoảng trời

Cúi đầu con vái ngàn lời trong tâm.

Con nghe lọn gió thì thầm

Bao năm cỏ đã bật mầm mà xanh

Cỏ ru bà giấc thơ lành

Hồn bà hay cỏ hóa thành mệnh mộng.

Lối con đi giữa cánh đồng

Cỏ may đan mãi vết lòng chưa khâu

Con nghe cỏ đã chuyển màu

Hình như con thấy mùi trâu tỏa hương.

HẠT LÚA CỦA MẸ

Mẹ phơi hạt lúa vàng sân
Khô trăm hạt mẩy, héo ngàn hạt non
Giọt mồ hôi mặn lặn tròn
Rơi ngang hạt lúa gãy giòn làm đôi
Tháng Năm nắng chói mắt người
Lúa tươi mẹ đội giữa trời ban trưa
Sân nhà bóng nắng đong đưa
Mẹ đang chang những thiếu thừa sớm hôm
Lúa này thơm mãi thảo thơm
Dãi dầu mưa gió mẹ ôm vào lòng
Nâng niu từng hạt nhớ mong
Lúa hay tình mẹ mệnh mông giữa trời.

CHA GÓI BÁNH CHUNG

Mưa xuân thấm lạnh hiên thêm
Bánh chung cha gói ấm niềm ước ao
Con ngồi nét mặt chiêm bao
Lá dong dổ thịt thơm ngào ngạt thơm
Lạt mềm buộc sớm buộc hôm
Siết thương vào nhớ cha đơm vui buồn

Chắt chiu hạt nếp đầy khuôn
Run run như cuốc một vuông đất trời
Lá non cha gấp làm đôi
Che cho kín hết một đời nắng mưa
Lá lành bọc lá te tua
Nghĩa tình từ thuở ngày xưa cấy cà
Cha ngồi nắn nót bàn tay
Xòe ra mười ngón bấm ngày tính đêm
Bập bùng ngọn lửa đồng chiêm
Khét mồ hôi mặn cả đêm củi lửa
Bánh đầy ngoài chợ chẳng mua
Cha gìn giữ nét giao thừa ngày xuân
Cho con cháu những quây quần
Khói cay khóe mắt bản thân dạ con.

BÀ BỆN CHỐI RƠM

Bên thêm bà bện chối rơm
Bện ngày lẫn tháng thảo thơm một đời
Rạ rơm quăn quýt bên người
Tay nhăn vết khói giữa trời mênh mông.
Mặt trời sáng phía đằng đông

Rơm vàng quện nắng bênh bông dưới sân

Bà ngồi đó nắng dưới chân

Nắng vàng quét những khó khăn đời bà.

Giàn thiên lý đã trở hoa

Bà giờ khuất nẻo đường xa bóng chiều

Rạ rơm thương nhớ bà nhiều

Sân nhà vắng chổi quét điều đơn sơ.

Giỗ bà trong những giấc mơ

Bên thềm lá rụng xác xơ ngõ hiền

Bà ơi về với tổ tiên

Chổi rơm bà để một miền nhớ thương.

THEO MẸ ĐI CHỢ TẾT

Bình minh nắng ấm sưởi làng

Mẹ đi chợ Tết rộn ràng theo sau

Trên con đường đất màu nâu

Bờ đê dẫn lối qua cầu chông chênh.

Gió đông lay ngọn cỏ tranh

Mà như dáng mẹ tròn trành quanh năm

Chắt chiu gieo hạt thặng trầm

Để con vui Tết nẩy mầm mùa xuân.

Con lên lên nhón bàn chân

Ngước nhìn phiên chợ phong trần nắng mưa

Hoa đào trái quất đong đưa

Bưởi bòng thơm ngát sớm trưa qua chiều.

Xôn xao dưới mái tranh xiêu

Mẹ ngồi buộc lạt thịt heo thật mềm

Lá dong xanh cả hiên thêm

Bánh chưng hương tỏa khắp miền ca dao.

Con lên phố thị chiêm bao

Câu kinh mẹ đọc bay vào tuổi thơ

Đi xa năm tháng đại khờ

Tết về quay lại chợ xưa ngõ ngàng.

VẠI TƯƠNG CỦA MẸ

Mặt trời gửi nắng xuống sân

Hong khô com nếp trắng ngần ủ tương

Góc sân thấp thoáng nón chuông

Mẹ đang ủ nhớ phơi thương một đời.

Vại tương in một mảnh trời

Có mồ hôi mặn mẹ ngồi giữa trưa

Hơi men mốc cả nong thưa

Tỏa hương thơm ngọn gió đưa mẹ à.

Vại tương đã chuyển màu ngà

Cho rau muống những đọt đà vị quê

Cha về đây giỏ cá trê

Kho tương mẹ nấu khói mê chiều vàng.

Khói cong như dáng của làng

Mùi tương mẹ ủ chang chang nắng chiều

Đi xa con vẫn nhớ nhiều

Bát tương ấm áp những điều thảo thơm./.

Link bài viết: <https://nguoilambao.vn/nhung-van-tho-gian-di-cua-bach-van-tin>